middagi muud sõma kui tango-leent. Agga öllut egga wina ei piddand ta koggonistegi wõtma. Eime kui wälsker ärra läks, andis ta rahwale weel sedda õppetust, et, kui neil sure pakkasega tarwis lähhäks teed käia, et nemmad siis ei peaks wina wõtma, waid selle assemel üht suutäit ädikast rüpama, ja sõddame kinnitusseks middagi solast sõma. Käed ja jallad peaksid nemmad enne raswaga woidma, ja nenda ka silma näggo ölle- ja raswaga. Keige ennamiste agga lähhäb tarwis et inimenne külmaga priskist ligub ja ennast soiko-ämisse eest hoiab. Ta juttustas neile ka, et ta ükskord üht inimnest jälle olli ellusse aitand, kes jo kaks päwa olli jäetand olnud.

Nenda siis Tehwan jälle omma terwist kätte sai, selle hea ja jummalakartlikko mehhe abbi lähhi, kes tedda omma maiasse ülles-wõttis, ja selle koolmeistri tarkusse lähhi, ja

ja selähhi, et se rahwas keik selle wälskri õppetusse järrele teggi. Temma issa ei teädnud kuida ta omma tännalikko süddant piddi üllesnäitma. Ta pakkus selle rahwale rahha, sest et ta rikkas mees olli. Agga nemmad ei wõtnud middagi, waid mõtlesid nende sannade peäle, mis Jesus ütleb: (Matt. 10, 42.) „Kes ial üht neist „sinnatsist wähhemist agga jodab ühhe kül-„ma wee karrikaga, tõest minna ütlen teile, „se ei pea ommast palgast mitte ilma jä-ma". — Jagamees panni nüüd sedda lug-gu wägga immeks, ja Pühhapäwal teggi kirriko-õppetaja jutlust, selle Ewangelium-mi ülle, kus sest Samaria mehhest räkitak-se: ja ta kitis sedda heateggia meest nihäs-ti kui sedda moistlikko koolmeistrit. Agga selle rahwale, kes ommad ukse-d ollid kinni pannud selle mustlasse eest; nendele andis ta kibbedat nominist, nenda et nemmad ei hähbenesid, ja kindlaste nou wõtsid, eodes-

piddi